Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 14. Warszawa, dnia 10 maja 1938 r. **Rok XXI.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

Ogłoszenia o wydawnictwach związanych z zagadnieniami administracji państwowej przyjmowane są wyłącznie na warunkach podanych w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn. z dn. 31 stycznia 1938 r. Nr. 4, poz. 14 po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe Dziennika Urzędowego M. S. Wewn. Nr. 30197 z podaniem tytułu wpłaty.

Ceny ogłoszeń: cała strona 50 zł., 1/2 str. 30, 1/4 str. — 15 zł.

Redakcja zastrzega sobie prawo odmowy umieszczenia ogłoszenia w całości lub jego części bez podania motywów.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIK Nr. 17.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr Nr 23—24.

II. MONITOR POLSKI Nr Nr 90 — 99.

C. BIBLIOGRAFIA.

II. WYDAWNICTWA INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

D. KOMUNIKATY.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

71.

OKÓLNIK Nr. 17

z dnia 27 kwietnia 1938 r.

o kontroli i sprawozdawczości przy inwestycjach państwowych.

(Nr GB. 22-4)

Panom Wojewodom, Panu Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę.

Załączone w odpisie pismo Pana Ministra Skarbu podaję Panom do wiadomości i ścisłego stosowania.

W związku ze znacznym rozszerzeniem akcji inwestycyjnej i akcji robót publicznych, wzrasta w bardzo wysokim stopniu odpowiedzialność całego Rządu i wszystkich władz i organów, dysponujących funduszami inwestycyjnymi za prawidłowe zużycie pieniędzy publicznych, które stanowią bardzo poważne obciążenia dla Skarbu Państwa na przyszłość, co stwarza konieczność celowego i prawidłowego użycia omawianych funduszów.

W tym celu należy wzmocnić dotychczasową kontrolę finansową, a w szczególności zwrócić uwagę na użycie omawianych kredytów na właściwe przeznaczone cele zgodnie z planami inwestycyjnymi, na prawidłowe księgowanie, na dokładne sprawdzanie rachunków i t. p. oraz na utrzymanie w ścisłej ewidencji wydatkowanych sum i wykonanych robót w księgach rachunkowych, a w szczególności w księgach budów, przewidzianych w punkcie 19 przepisów rachunkowo-technicznych, wydanych przez b. Ministerstwo Robót Publicznych (L. III.1520/28).

Co do kontroli technicznej, to do czasu wydania w tym względzie dalszych zarządzeń, kontrolę tę sprawować P. P. Wojewodowie będą przez podległe im Wydziały Komunikacyjno Budowlane.

Niezależnie od wymienionych kontroli koniecznym jest zorganizowanie odpowiedniej sprawozdawczości. W tym celu zarządzam nadsyłanie Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do dnia 10 następnego miesiąca sprawozdań miesięcznych (w jednym egzemplarzu) według załączonego wzoru Nr 8.

Na dzień 2 maja r. b. zarządzą Panowie Wojewodowie nadesłanie (w jednym egzemplarzu) sprawozdania o wydatkach inwestycyjnych za 1937 rok według załączonych wzorów Nr Nr 1, 2 i 3[1]).

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

[1]) Niniejszy okólnik został rozesłany w swoim czasie w odbitkach do wykonania. Wobec tego, wzorów wymienionych w nim, oraz w piśmie Ministerstwa Skarbu obecnie nie przedrukowuje się.

MINISTER SKARBU
L. D. III. 2955/3/38.

Warszawa,
dn. 13 kwietnia 1938 r.

Do

Pana Ministra Spraw Wewnętrznych
w miejscu.

Pozwalam sobie zwrócić uwagę Pana Ministra, że w związku ze znacznym rozszerzeniem akcji inwestycyjnej i akcji robót publicznych, opartych na planach finansowych zawartych:

w budżecie zwyczajnym,

w specjalnej ustawie inwestycyjnej,

w specjalnych upoważnieniach ustawowych,

w doraźnych decyzjach kredytowych

dla różnych osób prawnych związanych z gospodarką państwową wzrasta w b. wysokim stopniu odpowiedzialność całego Rządu, a w szczególności Ministra Skarbu i Ministrów dysponujących inwestycjami za prawidłowe zużycie pieniędzy publicznych.

Wobec różnorodności dyspozycji finansowych i gospodarczych, wobec rozszerzenia ram księgowości związanej z tą gospodarką mogą wyłonić się trudności z punktu widzenia kontroli i dlatego już obecnie proszę Pana Ministra o stałe czuwanie—ewent. przez specjalnie upoważniony do tego organ — nad wydatkowaniem sum i prawidłowością księgowania oraz nad celowością zużycia pieniędzy tworzących sumarycznie tak poważne obciążenia dla Skarbu Państwa na przyszłość.

Ze swej strony zleciłem Departamentowi Budżetowemu czuwanie nad prawidłowością wydawania sum dostarczanych na cele inwestycyjne i proszę o umożliwienie nam zorganizowania prawidłowej ewidencji i sprawozdawczości w tym zakresie.

Realizacja inwestycji ze środków kredytowych powoduje wzrost obciążenia Skarbu z tytułu obsługi kredytów. Zapewnienie odpowiednich podstaw do obliczania tych obciążeń i ich ewolucji w przyszłości, jest w moim przekonaniu rzeczą niezbędną. Ponadto zależy mi na posiadaniu danych, któreby pozwoliły na usprawnienie mobilizacji środków finansowych na cele inwestycyjne i na bardziej precyzyjne ustalanie miesięcznych kontyngentów.

Wreszcie zgromadzenie podobnych materiałów jest niezbędne ze względu na konieczność przygotowania sprawozdań z wykonania programu inwestycyjnego dla Najwyższej Izby Kontroli Państwa i dla Izb Ustawodawczych.

Te wszystkie motywy skłoniły mnie, w związku z rozpoczęciem nowego okresu budżetowego i inwestycyjnego, do podjęcia prac, mających na celu zorganizowanie sprawozdawczości i kartoteki prowadzonych przez poszczególne Ministerstwa robót publicznych. W tym celu załączam następujące kwestionariusze, zaznaczając równocześnie, że w odniesieniu do inwestycyj specjalnych można się ograniczyć jedynie do wymienienia kwoty pieniężnej, bez wszelkich szczegółów, których ujawnienie jest niepożądane.

Załączniki Nr 1, 2 i 3, obejmujące sprawozdawczość za rok 1937, powinny być nadesłane do dnia 5 maja w 2 egzemplarzach. W tym samym terminie powinny być przesłane załączniki Nr 4 i 5 które zawierają plan prac na r. 1938 (w 2-ch egzemplarzach).

Załącznik Nr 6 jest wzorem sprawozdań miesięcznych. Sprawozdania te powinny być nadsyłane do dnia 15 następnego miesiąca, począwszy od kwietnia w 3 egzemplarzach.

Załącznik Nr 7 stanowi kwartalne zapotrzebowanie finansowe, jakie należy składać conajmniej na miesiąc przed rozpoczęciem każdego kwartału w 3-ch egzemplarzach. Pierwsze zapotrzebowanie powinno objąć miesiące czerwiec — wrzesień.

O ile zaś chodzi o inwestycje, wymienione w punkcie A art. 1 ustawy z dnia 25 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 165) to celem przydziału kredytów winny poszczególne ministerstwa zgłaszać do dnia 15 każdego miesiąca do Ministerstwa Skarbu zapotrzebowania kredytów na następny miesiąc wraz z wyszczególnieniem celów oraz dokładną specyfikacją zamierzonych wydatków inwestycyjnych.

Uprzejmie proszę Pana Ministra o zarządzenie, aby wymienione zestawienia były nadsyłane we wskazanych czasokresach, co posiada również znaczenie i dla odpowiedzialności, która w tej materii obarcza i Pana Ministra bezpośrednio.

Równocześnie zwracam się z prośbą o dodatkowe informowanie mnie o zmianach w realizacji planów szczegółowych, celem utrzymania aktualności prowadzonej ewidencji. Pragnę również wyjaśnić że wszelkie przesunięcia środków finansowych, jeśli mają być zużyte do rozpoczęcia nowych nieprzewidzianych inwestycyj, powinny być uzgodnione z Ministerstwem Skarbu, gdyż nie zmieniając globalnej sumy wydatków w danym okresie, wywołać mogą potrzebę znacznego zwiększenia kredytów na przyszłość. Muszą więc być uważane jako dodatkowe obciążenia Skarbu.

Równocześnie w wykonaniu uchwały Komitetu Ekonomicznego Ministrów z dnia 11.III. 1938 r. p. VII w sprawie organizacji zatrudnienia uchylam dotychczas obowiązujące sprawozdania M. Z. i W. M. Z., wprowadzone zarządzeniem Ministerstwa Skarbu z m. kwietnia 1937 r. Nr. D. I. 6921/B. inw/37.

(—) E. Kwiatkowski
MINISTER

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

72.

PISMO OKÓLNE

z dnia 21 kwietnia 1938 r.

O pozyskiwaniu kandydatów do służby państwowej spośród pracowników przedsiębiorstw państwowych.

(Nr Pers. 1101/14)

Do

Urzędów Wojewódzkich i Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości pismo okólne Prezydium Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1938 roku Nr 48-55/15 o pozyskiwaniu kandydatów do służby państwowej spośród pracowników przedsiębiorstw państwowych oraz treść pisma Pocztowej Kasy Oszczędności w tej sprawie z dnia 14 marca 1938 r. L. 456/Og.

Wspomniany w piśmie Prezydium Rady Ministrów okólnik Nr 25 z dn. 15 maja 1936 roku był przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zakomunikowany podległym przedsiębiorstwom bez ogłaszania w Dzienniku Urzędowym.

Powołany § 14 „Wytycznych Administracji Personalnej" zawiera zasadę, że niedopuszczalne jest zjednywanie kandydatów do innego rodzaju służby lub służby w innym dziale zarządu państwowego w drodze bezpośredniego porozumienia z zainteresowanym i że w tych wypadkach porozumieć się należy przede wszystkim z władzą przełożoną kandydata.

(—) Inż. Stanisław Kucharski
DYREKTOR BIURA PERSONALNEGO.

Otrzymują nadto:

Komenda Główna Policji Państwowej,
Dowództwo Korpusu Ochrony Pogranicza,
Główny Urząd Statystyczny oraz Biura Personalne Ministerstw:
Komunikacji,
Opieki Społecznej,
Przemysłu i Handlu,
Rolnictwa i Reform Rolnych,
Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

PREZYDIUM RADY MINISTRÓW
Nr 48-55/15

Warszawa, dn. 9 kwietnia 1938 r.

Do

Wszystkich Ministerstw
w Warszawie.

Nawiązując do okólnika z dnia 15 maja 1936 r. Nr 25 oraz do § 14 „Wytycznych Administracji Personalnej" — Prezydium Rady Ministrów przesyła do wiadomości odpis pisma Pocztowej Kasy Oszczędności z dnia 14 marca 1938 r. L. 456/Og.

(—) J. Jagiełło
DYREKTOR BIURA PERSONALNEGO

POCZTOWA KASA OSZCZĘDNOŚCI
Sekretariat Generalny
L. 456/Og.
Warszawa, dnia 14 marca 1938 roku

Do

Pana Dyrektora Biura Personalnego Prezydium Rady Ministrów
w miejscu.

Okólnikiem Nr 25 z dn. 15.V.1936 r. Prezydium Rady Ministrów zwróciło się do wszystkich Ministerstw z prośbą, by przyjęcie do służby w Przedsiębiorstwach i instytucjach państwowych pracowników, pozostających w służbie państwowej, było uzależnione od uprzedniego porozumienia z władzą przełożoną pracownika.

Zdarzają się jednak wypadki, że również pracownicy przedsiębiorstw i instytucyj państwowych przechodzą do służby państwowej w drodze bezpośredniego porozumienia z odnośnymi władzami, które nie uzgadniają tych spraw z władzą przełożoną pracownika.

Ponieważ w takich wypadkach następuje niewątpliwie uszczerbek dla instytucji, która traci fachowo wyszkolonego pracownika, prosiłbym Pana Dyrektora o spowodowanie o ile to możliwe, wydania okólnika, któryby sprawy przejścia pracowników instytucyj państwowych, a w szczególności instytucyj bankowych — do służby państwowej regulował w sposób analogiczny, jak cytowany wyżej okólnik w odniesieniu do funkcjonariuszów państwowych.

SEKRETARZ GENERALNY
(—) Osostowicz

73.

PISMO OKÓLNE

z dnia 23 kwietnia 1938 r.

o „Dniu Spółdzielczości"

(Nr AP. 2-30).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Wzorem lat ubiegłych związki spółdzielni urządzają w dniu 12 czerwca r. b. obchód „Dnia Spółdzielczości".

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi, aby o ile nie będą stały na przeszkodzie względy bezpieczeństwa, porządku i spokoju publicznego, władze ustosunkowały się przychylnie do organizowanych w tym dniu przez Komitety

„Dnia Spółdzielczości" zgromadzeń, widowisk, zabaw itp. imprez.

Równocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przypomina treść pisma swego z dnia 12 kwietnia r. ub. Nr. AP. 2/30 w części, dotyczącej zarezerwowania czasokresu od 11 do 20 czerwca każdego roku na urządzenie w jednym z tych dni dorocznego „Dnia Spółdzielczości".

(—) Michałowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

74.

PISMO OKÓLNE

z dnia 25 kwietnia 1938 r.

o zatwierdzaniu projektów wodociągowo-kanalizacyjnych.

(Nr BS. 9-177)

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem Wojewody Śląskiego).

Do Funduszu Pracy nadsyłane są liczne wnioski związków samorządowych o przyznanie kredytów na budowę urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych.

Ponieważ w większości przypadków nie załączane są do podań zezwolenia władz wojewódzkich na wykonywanie robót według zatwierdzonych projaktów — Fundusz Pracy musi podania te załatwiać odmownie, co odbija się ujemnie na stanie zatrudnienia i gospodarce inwestycyjnej samorządów.

Ze względu na powyższe, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę o wydanie polecenia, aby Urzędy Wojewódzkie załatwiały możliwie szybko sprawy związane z zatwierdzaniem projektów technicznych urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych.

Zgodnie z intencją art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 310) i art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 311) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę o wywarcie wpływu na podległe mu związki samorządowe, aby projekty urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych były opracowywane w odpowiednim czasie i miały szanse na uzyskanie zatwierdzenia przed zamierzonym terminem rozpoczęcia robót.

Na potrzebę tego zwracają uwagę zarządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 sierpnia 1933 r. Nr BS. 15/7 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 14, poz. 202) i z dnia 11 lutego 1937 r. Nr BS. 9/187 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 4, poz. 31).

(—) inż. Stawiski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

75.

PISMO OKÓLNE

z dnia 26 kwietnia 1938 r.

o górnej granicy wieku osób powoływanych do zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego.

(Nr Wojsk. F. 35-2)

Do

Urzędów Wojewódzkich, Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę i Starostw.

Analogicznie do postanowień art. 36 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym, górną granicą wieku, do której mogą być powoływane do spełnienia zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego osoby, które uregulowały stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego nie w wieku poborowym lecz później, jest wiek 50 lat życia.

Pismo niniejsze wiąże się z pismem okólnym z dnia 30 grudnia 1937 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 35, poz. 262).

Za DYREKTORA BIURA WOJSKOWEGO
(—) Lubodziecki
KIEROWNIK REFERATU

76.

PISMO OKÓLNE

z dnia 28 kwietnia 1938 r.

o wydobywaniu dokumentów szpitalnych żołnierzy b. armii austriacko-węgierskiej na terenie Rumunii

(Nr GL. 65-13)

Do

P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Bukareszcie otrzymuje stale liczne prośby obywateli polskich o wydobywanie dokumentów szpitalnych względnie wojskowych żołnierzy b. armii austriacko-węgierskiej z miejscowości węgierskich, należących obecnie do Rumunii.

Mimo właściwości terytorialnej, Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Bukareszcie nie może załatwiać pozytywnie tych próśb, albowiem na podstawie przeprowadzonych dochodzeń i w myśl wyjaśnienia attache wojskowego w Bukareszcie Nr 600/33 wszelkie archiwa ewidencyjne i szpitalne b. armii austriackiej zostały wyewakuowane przez wspomniane władze austro-węgierskie i na terenie Rumunii się nie znajdują. Znajdować się zaś mogą albo w austriackich, albo węgierskich archiwach wojskowych.

Z tego powodu przekazywanie licznej korespondencji w powyższych sprawach Konsulatowi Rzeczypospolitej Polskiej w Bukareszcie mija się z celem, zatrudnia biuro Konsulatu i przedłuża niepotrzebnie czas ewentualnego pozytywnego załatwienia próśb petentów.

Rzeczowo kompetentnym w tych sprawach może być Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Wiedniu odnośnie do b. żołnierzy austriackich, przy czym pewna część aktów znajdować się może w węgierskim ministerstwie wojny.

Podając powyższe do wiadomości Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o kierowanie petentów w wyżej wymienionych sprawach do placówek rzeczowo właściwych.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU

77.

PISMO OKÓLNE

z dnia 28 kwietnia 1938 r.

o pracownikach w urzędach skarbowych do czynności manipulacyjnych, związanych z egzekucją należności na rzecz samorządów.

(Nr. SS. 40-78-12).

Do

P.P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości pismo okólne Ministerstwa Skarbu w sprawie zatrudnienia w urzędach skarbowych specjalnych pracowników do uintensywnienia egzekucji należności na rzecz związków samorządowych.

(—) Podwiński
DYREKTOR DEPARTAMENTU

MINISTERSTWO SKARBU

Warszawa,
dn. 8 kwietnia 1938 r.
L. B. P. 2413/Org./38.

Do

Panów Dyrektorów Izb Skarbowych.

Wobec zdarzających się wypadków zwracania się władz samorządowych do Izb Skarbowych z wnioskami o zatrudnienie w urzędach skarbowych specjalnych pracowników do uintensywnienia egzekucji należności na rzecz samorządów, Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zasadniczo przeciwne jest zatrudnianiu tego rodzaju pracowników w urzędach skarbowych.

Jednakże w przypadkach wyjątkowych, gdy na poszczególnych terenach okaże się konieczność uintensywnienia akcji egzekucyjnej na rzecz samorządów, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nie będzie się sprzeciwiać zaangażowaniu wspomnianych pracowników na ściśle określony czas, potrzebny do ściągnięcia zaległych danin.

W związku z powyższym, Ministerstwo Skarbu, utrzymując zasadniczo nadal swe stanowisko, określone w zarządzeniu L. B. P. 5888/36 z dnia 6 sierpnia 1936 r., zezwala w przypadkach wyjątkowych na zatrudnienie w urzędach skarbowych pracowników do czynności manipulacyjnych związanych z egzekucją należności na rzecz samorządów, z tym jednak zastrzeżeniem, że zaangażowanie tych pracowników może nastąpić jedynie na wniosek zainteresowanych samorządów i pod warunkiem uzyskania w każdym poszczególnym wypadku zgody właściwego wojewody, przy czym uzgodniony powinien być tak okres zatrudnienia pracownika jak również i wysokość jego wynagrodzenia.

Zawarcie umowy z omawianymi pracownikami winno być dokonane na takich samych zasadach, na jakich przyjmowani są pracownicy do czynności manipulacyjnych, związanych z egzekucją należności na rzecz ubezpieczalni społecznych.

Na wynagrodzenie tych pracowników zainteresowane samorządy winny przekazywać odpowiednie kwoty bezpośrednio Izbom Skarbowym.

O każdym przyjęciu pracownika do czynności na rzecz samorządu należy powiadomić bezzwłocznie Ministerstwo Skarbu z podaniem warunków zawartej umowy.

(—) Dr W. Marynowski
p. o. DYREKTOR BIURA PERSONALNEGO

78.

PISMO OKÓLNE

z dnia 6 maja 1938 r.

o służbie w oddziałach Obrony Narodowej

(Nr Wojsk. E. 4-2-7)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W związku z powoływaniem żołnierzy Obrony Narodowej do służby w oddziałach O. N., Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych wyjaśnia, co następuje:

1.

Tryb powoływania.

Karty powołania do służby w Obronie Narodowej na ćwiczenia doraźne i okresowe z obowiązkiem natychmiastowego stawiennictwa rozsyłane są przez dowódców pododdziałów O. N. przy pomocy gońców własnych, żołnierzy O. N. lub członków organizacji P. W.

Na ćwiczenia doraźne lub okresowe ze stawiennictwem terminowym, doręczanie kart powołania odbywa się jak wyżej lub za pośrednictwem zarządów gmin. W ostatnim wypadku doręczanie kart powinno być załatwiane w trybie analogicznym do powołania na normalne ćwiczenia wojskowe.

2.

Poszukiwanie uchylających się od zgłoszenia się na wezwanie do oddziałów O. N.

Jeśli powołani na ćwiczenia do oddziałów Obrony Narodowej — nie zgłoszą się, władze administracji ogólnej obowiązane są na żądanie dowódców oddziałów O. N. przeprowadzać poszukiwania, tak jak to ma miejsce z uchylającymi się od normalnych ćwiczeń wojskowych.

3.

Zasiłki dla rodzin rezerwistów powołanych na ćwiczenia do oddziałów O. N.

Rodzinom rezerwistów żołnierzy O. N. przysługuje prawo do zasiłków za każdy dzień ćwiczeń w oddziałach Obrony narodowej na zasadach ustalonych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 926), o ile powołani na ćwiczenia w oddziałach O. N. nie otrzymają za nieprzepracowane dni w czasie ćwiczeń swojej stałej płacy lub zarobku. Uprawnienie do zasiłku wynika z tego, że oddziały Obrony Narodowej są wojskiem, a służba w nich opiera się na ustawie o powszechnym obowiązku wojskowym.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o podanie niniejszego zarządzenia do wiadomości zarządów gmin.

(—) Wyszyński mjr.

DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

79.

PISMO OKÓLNE

z dnia 10 maja 1938 r.

o zaświadczeniach powiatowych władz administracji ogólnej dla uczestników walk o niepodległość, ubiegających się o ubezpieczenie siebie i członków rodziny na wypadek choroby.

(Nr GL 43h-17-3)

Do

P.P. Wojewodów i Starostów Powiatowych i Grodzkich.

W myśl art. 14 ust. (5) ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 464), osoba odznaczona Krzyżem Niepodległości z mieczami lub Krzyżem Niepodległości, która nie pobiera zaopatrzenia na podstawie powołanej wyżej ustawy i której dochód z wszelkich źródeł nie przekracza łącznie dwukrotnie kwoty, określonej w art. 6 ust. (1) i (2) tejże ustawy, ma prawo do ubezpieczenia siebie i członków swej rodziny na wypadek choroby w instytucji ubezpieczeń społecznych, na warunkach ustalonych przez Ministra Opieki Społecznej.

Warunki te ustalone zostały w rozporządzeniu Ministrów Opieki Społecznej i Skarbu z dnia 4 stycznia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 27) i zawierają m. in. (§ 40 ust. (2) pkt. 2) konieczność przedstawienia zaświadczenia powiatowej władzy administracji ogólnej właściwej ze względu na stałe zamieszkanie osoby odznaczonej, że jej dochód miesięczny ze wszelkich źródeł nie przekracza łącznie dwukrotnej kwoty, określonej w art. 6 ust. (1) i (2).

Brzmienie powołanego wyżej art. 6 ust. (1) i (2) ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. jest następujące:

„(1) Zaopatrzenie zasadnicze osoby, określonej w art. 5 ust. (1) lit. a) wynosi miesięcznie 90 złotych w miejscowościach zaliczonych do klasy A. Kwotę tę obniża się zależnie od miejsca zamieszkania, a mianowicie: do 70 złotych — w razie zamieszkania w miejscowości, zaliczonej do klasy B oraz do 60 złotych — w razie zamieszkania w miejscowości, zaliczonej do klasy C.

(2) Osobie, pobierającej zaopatrzenie na podstawie art. 5 ust. (1) lit. a) służy prawo do dodatku rodzinnego w wysokości 20% zaopatrzenia zasadniczego na żonę, wobec której ma obowiązek utrzymania i na każde dziecko, będące na wyłącznym utrzymaniu w wysokości 10% zaopatrzenia zasadniczego. Dodatek rodzinny nie może być przyznany na więcej niż na 4 dzieci, będących na wyłącznym utrzymaniu pobierającego zaopatrzenie. Prawo do dodatku na dziecko służy do ukończenia 18 roku życia. Jeżeli dziecko uczęszcza do szkoły publicznej, albo kształci się zawodowo, bądź wskutek ułomności fizycznej, umysłowej albo nieuleczalnej choroby nie może zarabiać na swoje utrzymanie, prawo do dodatku służy do ukończenia 24 roku życia. Zawarcie związku małżeńskiego przed 18 bądź 24 rokiem życia powoduje utratę dodatku rodzinnego na dziecko".

W związku z powyższym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza co następuje:

1) W razie ustnego, czy pisemnego zwrócenia się osoby podpadającej pod przepisy art. 14 ust. (5) ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o wydanie jej zaświadczenia, przewidzianego w § 40 ust. (2) powołanego wyżej rozporządzenia Ministrów Opieki Społecznej i Skarbu z dnia 4 stycznia 1938 r., powiatowa władza administracji ogólnej przeprowadza niezwłocznie odpowiednie dochodzenia, na których podstawie wydaje wskazane wyżej zaświadczenie do rąk zainteresowanego, względnie zależnie od okoliczności przesyła w drodze służbowej właściwej Ubezpieczalni Społecznej.

2) Powołując się na pismo okólne z dnia 24 października 1936 r. Nr GL. 42f-26 o załatwianiu spraw, związanych z zaopatrzeniem b. uczestników walk o niepodległość Państwa Pol-

skiego (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 31, poz. 219) — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przypomina, iż z uwagi na szczególny charakter zagadnienia i ciężkie warunki materialne osób podlegających ustawie z dnia 2 lipca 1937 r. postępowanie w sprawach wydania omówionego wyżej zaświadczenia w starostwach i władzach podległych, winno być możliwie przyspieszone i uproszczone.

3) Władzami właściwymi do wydawania zaświadczeń będą ze względów szczególnych w danym przypadku **rządowe** władze administracji ogólnej.

Wzór zaświadczenia dołącza się przy niniejszym.

4) Dla informacji podaje się niżej tabelę dochodów, odpowiadających art. 6 ust. (1) i (2) ustawy z dnia 2 lipca 1937 r.

	Klasa miejscowości					
	A.		B.		C.	
	Kwota pojed.	Kwota dwukr.	Kwota pojed.	Kwota dwukr.	Kwota pojed.	Kwota dwukr.
Samotny	90.—	180.—	70.—	140.—	60.—	120.—
żonaty 20% zaop. samotn. .	108.—	216.—	84.	168.—	72 —	144.—
żonaty z 1 dzieckiem 10% „ . . .	117.—	234.—	91.—	182.—	78 —	156.—
„ „ 2 „ „ „ . . .	126.—	252.	98.—	196.—	84.—	168.—
„ „ 3 „ „ „ . . .	135 —	270.—	105.—	210.—	90.—	180.—
„ „ 4 „ „ „ . . .	144 —	288.—	112.—	224.—	96.—	192.—

Do powyższej tabeli wyjaśnia się, że kwota pojedyńcza oznacza normę zaopatrzenia, jakie przewiduje ustawa w art. 6 ust. (1) i (2) oraz minimum egzystencji według art. 5 ust. (2) ustawy z dnia 2 lipca 1937 r.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU

Załącznik — Wzór.

STAROSTA ...., dnia.............. 193 r.

Nr........................

ZAŚWIADCZENIE.

Stwierdzam, że w wyniku zebranych informacji odnośnie stanu materialnego Pan

....

urodzon...... dnia........................... w

pow.............................. syn (córka).........................

.... i .... z domu...................

zamieszkały (a) w ....

przy ul.................................. Nr .... posiada na swym utrzymaniu rodzinę, składającą się z ....

łącznie osób (jest samotny).

Dochód miesięczny P.. w rozumieniu § 40 ust. 2 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej i Skarbu z dnia 4 stycznia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 27) wynosi zł.................................. t. j. nie przekracza ze wszystkich źródeł łącznie dwukrotnej kwoty, określonej w art. 6 ust. (1) i (2) ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 464).

Zaświadczenie niniejsze wydaje się P.................. .... dla przedstawienia Ubezpieczalni Społecznej przy ubieganiu się o prawo do ubezpieczenia siebie i członków swojej rodziny na wypadek choroby.

STAROSTA

80.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534) udzielam Związkowi Zrzeszeń Urzędników Sądowych i Prokuratorskich Rzeczypospolitej Polskiej (Warszawa, pl. Krasińskich 5) pozwolenia na ustanowienie i używanie chorągwi według załączonego wzoru *).

Chorągwie mogą być używane przy zbiorowych wystąpieniach Zarządu i jego członków.

Warszawa, d. 29 kwietnia 1938 r. Nr AP. 3-242.

ZA MINISTRA
(—) Nakoniecznikow-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

*) Nie przedrukowano.

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 7 kwietnia Nr 23 Rok 1938

Poz. 202. Ustawa z dnia 25 marca 1938 r. o wykonywaniu zawodu aptekarskiego.

Art. 1. (1) Przez wykonywanie zawodu aptekarskiego rozumie się pracę w aptece, polegającą na:

1) wytwarzaniu, przyrządzaniu, utrzymywaniu i przechowywaniu w aptece oraz wydawaniu z niej środków, używanych w lecznictwie ludzi i zwierząt, w szczególności zaś przyrządzaniu i wydawaniu leków według recept osób, uprawnionych do ich zapisywania,

2) zarządzaniu apteką,

3) sprawdzaniu tożsamości i jakości środków leczniczych.

(2) Ponadto wykonywanie zawodu aptekarskiego obejmować może: wytwarzanie, przyrządzanie, utrzymywanie i przechowywanie w aptece oraz wydawanie z niej środków dietetycznych, higieniczno - kosmetycznych, wszelkich przedmiotów, przeznaczonych do leczenia i pielęgnowania chorych, oraz trutek do tępienia szkodników i pasożytów.

Art. 2. (1) Prawo wykonywania zawodu aptekarskiego może być stałe lub czasowe.

2) Prawo stałego wykonywania zawodu aptekarskiego w rozumieniu art. 1 ust. (1) pkt 1) i 3) mają osoby, które:

1) są obywatelami Państwa Polskiego,

2) uzyskały dyplom doktora lub magistra farmacji, wydany albo uznany przez jeden z uniwersytetów w Państwie Polskim,

3) odbyły po uzyskaniu lub uznaniu dyplomu roczną praktykę w aptece,

4) zostały wpisane na listę członków właściwej izby aptekarskiej.

(3) Równoznaczne z dyplomami, wymienionymi w ust. (2) pkt 2), w zakresie uprawnień do wykonywania zawodu aptekarskiego są:

1) dyplom magistra lub prowizora farmacji, wydany albo uznany przez jeden z uniwersytetów cesarstwa rosyjskiego przed dniem 27 listopada 1917 r.,

2) dyplom magistra farmacji, wydany albo uznany przez jeden z uniwersytetów monarchii austro-węgierskiej przed dniem 1 listopada 1918 r.,

3) upoważnienie do wykonywania zawodu aptekarskiego (aprobata), wydane przez właściwe władze na obszarze Rzeszy Niemieckiej przed dniem 27 grudnia 1918 r.,

4) upoważnienie do wykonywania zawodu aptekarskiego (aprobata), wydane przez właściwe władze, urzędujące na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego po dniu 27 grudnia 1918 r. na podstawie dyplomu, wydanego lub uznanego przez jeden z uniwersytetów Rzeszy Niemieckiej przed tym terminem,

5) upoważnienie do wykonywania zawodu aptekarskiego (aprobata), wydane przez władze na obszarze Rzeszy Niemieckiej przed dniem 1 stycznia 1922 r., jeżeli zawód ten był wykonywany na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego przynajmniej od 1 stycznia do 15 czerwca 1922 r.,

6) dyplom magistra farmacji, wydany lub uznany przez jeden z uniwersytetów na obszarze monarchii austro-węgierskiej osobom pochodzącym:

a) ze Śląska Cieszyńskiego, jeżeli osoby te rozpoczęły studia na jednym z tych uniwersytetów przed dniem 10 sierpnia 1920 r.,

b) z obszarów Spisza i Orawy, jeżeli osoby te rozpoczęły studia na jednym z tych uniwersytetów przed dniem 28 lipca 1920 r.,

7) dyplom na stopień prowizora farmacji, uzyskany na mocy § 9 statutu kursów prowizorskich, zatwierdzonych przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dnia 31 maja 1926 r.,

8) dyplom zagraniczny, uprawniający do wykonywania zawodu aptekarskiego na zasadzie zezwolenia, udzielonego przez Tymczasową Radę Stanu Królestwa Polskiego.

Art. 3. Ponadto prawo wykonywania zawodu aptekarskiego na równi z osobami wymienionymi w art. 2, służy osobom, które mają obywatelstwo polskie oraz:

1) uzyskały tytuł „pomocnik aptekarski" w Państwie Polskim,

2) uzyskały tytuł „pomocnik aptekarski" na jednym z uniwersytetów cesarstwa rosyjskiego przed dniem 27 listopada 1917 r.,

3) złożyły zgodnie z przepisami rozporządzenia austriackiego Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 marca 1912 r. (Dz. u. p. austr. Nr 47) egzamin tyrocynalny przy gremiach aptekarskich,

4) uzyskały świadectwo ze złożonego przed komisją państwową wstępnego egzaminu farmaceutycznego w Rzeszy Niemieckiej przed dniem 27 grudnia 1918 r.,

5) uzyskały świadectwo z egzaminu, wymienionego w pkt 4), złożonego na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego po dniu 27 grudnia 1918 r.,

6) uzyskały świadectwo na „pomocnika aptekarskiego", wydane przez niemiecką komisję egzaminacyjną na terenie b. okupacji niemieckiej (tzw. Generał Gubernatorstwa Warszawskiego) do dnia 11 listopada 1918 r.

Art. 4. (1) Prawo czasowego wykonywania zawodu aptekarskiego z wyjątkiem prawa zarządzania apteką mogą otrzymać osoby, które odpowiadają wszystkim warunkom do wykonywania tego zawodu, a nie mogą wykazać się niezwłocznie dowodami.

(2) Osoby, które wskutek poślubienia cudzoziemca utraciły obywatelstwo polskie, a odpo-

wiadają pozostałym warunkom do wykonywania zawodu aptekarskiego, mogą nadal zawód ten wykonywać przez okres trzymiesięczny; na dalsze czasowe wykonywanie zawodu aptekarskiego powinny one uzyskać zezwolenie.

(3) Przyznawanie prawa czasowego wykonywania zawodu aptekarskiego należy do Ministra Opieki Społecznej.

Art. 5. Prawa wykonywania zawodu aptekarskiego nie mogą uzyskać osoby:

1) ubezwłasnowolnione z powodu choroby psychicznej — w czasie trwania ubezwłasnowolnienia,

2) pozbawione sądownie praw publicznych i obywatelskich praw honorowych do czasu odzyskania tych praw.

Art. 6. Zasady, według których osoby, pragnące wykonywać zawód aptekarski, powinny odbyć roczną praktykę oraz pracę zawodową potrzebną do nabycia prawa zarządzania apteką, określa, po zasięgnięciu opinii izb aptekarskich, Minister Opieki Społecznej w drodze rozporządzenia, gdy zaś chodzi o osoby wojskowe — w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

Art. 7. (1) Prawo zarządzania apteką w rozumieniu art. 1 ust. (1) pkt 2) uzyskują osoby, wymienione w art. 2, które poza roczną praktyką w aptece, przewidzianą w ust. (2) pkt 3) tegoż artykułu, pracowały zawodowo w aptece 2 lata. Okres ten skraca się o rok dla osób, które na jednym z uniwersytetów w Państwie Polskim uzyskały tytuł doktora farmacji.

(2) Prawo zarządzania apteką tracą osoby, które nie wykonywają zawodu aptekarskiego w ciągu 10 lat bez przerwy lub z przerwami nie krótszymi, niż jeden rok; prawo to odzyskuje się po rocznej pracy zawodowej w aptece. Przepis niniejszy nie ma zastosowania do urzędników państwowych, samorządowych i instytucji ubezpieczeń społecznych, pełniących służbę nadzoru farmaceutycznego.

(3) Za równoznaczne z wykonywaniem zawodu aptekarskiego w rozumieniu ust. (1) uważa się pracę w jednej z fabryk chemiczno-farmaceutycznych, których wykaz ustala Minister Opieki Społecznej

(4) Właściwy wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) może zezwolić osobom, wymienionym w art. 3, na zarząd aptekami na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, a Minister Opieki Społecznej — na okres dłuższy lub do odwołania.

Art. 8. (1) Apteka nie może być pozostawiana bez zarządcy.

(2) Właściciel, dzierżawca lub zarządca apteki nie mogą być jednocześnie zarządcami innej apteki, współwłaściciel zaś — tylko za zgodą Ministra Opieki Społecznej.

(3) Zarządcą apteki, stanowiącej własność jednej lub większej liczby osób fizycznych, powinien być w zasadzie tylko jej właściciel, współwłaściciel lub dzierżawca, jeżeli przepisy ustawy niniejszej nie stanowią inaczej. Jeżeli właścicielem lub współwłaścicielem apteki jest osoba, nie posiadająca kwalifikacji zawodowych; wówczas zarządzanie apteką powinno być przekazane osobie do tego uprawnionej.

(4) Właściciel, współwłaściciel, lub dzierżawca, który sprawuje zarząd apteką, może powierzyć sprawowanie zarządu innej, uprawnionej do tego osobie, najwyżej na okres trzech miesięcy w ciągu roku, a na dłuższy okres w ważnych wypadkach (obłożna choroba, wyjazd na studia, ukończony 60 rok życia, służba wojskowa itp.) za zezwoleniem Ministra Opieki Społecznej.

Art. 9. (1) W przypadku pozostawania apteki bez zarządcy zarząd nią do czasu wyznaczenia nowego zarządcy może być wykonywany, nie dłużej jednak, niż w ciągu trzech miesięcy, przez magistra farmacji, który po ukończeniu rocznej praktyki w aptece, przynajmniej przez rok pracował zawodowo w aptece lub przez osobę, która odpowiada warunkom art. 3.

(2) O braku zarządcy oraz o powierzeniu zarządu apteką innej, uprawnionej do tego osobie, właściciel, współwłaściciel lub dzierżawca apteki jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić wojewódzką władzę administracji ogólnej z podaniem imienia, nazwiska i adresu tej osoby.

(3) Jeżeli zarząd apteką jest wykonywany w sposób, zagrażający życiu lub zdrowiu osób, korzystających z jej świadczeń, wojewódzka władza administracji ogólnej może zażądać zmiany zarządcy w określonym przez siebie terminie, a w razie niewykonania żądania w tym terminie — zawiesić zarządcę w czynnościach, skierowując niezwłocznie sprawę do właściwej instancji sądowej, która rozstrzygnie o utracie prawa zarządzania apteką. Przepis ust. (1) stosuje się odpowiednio.

(4) Wojewódzka władza administracji ogólnej wyznaczy z urzędu zarządcę apteki, gdy:

1) apteka pozstaje bez zarządcy, a właściciel, współwłaściciel lub dzierżawca nie wyznaczył nowego zarządcy,

2) apteka po terminie, wymienionym w ust. (1), pozostanie bez zarządcy.

(5) Do czasu wyznaczenia nowego zarządcy apteka może być zamknięta przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

Art. 10. (1) Osoby, pragnące wykonywać zawód aptekarski, powinny uprzednio zarejestrować się u wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

(2) O rozpoczęciu i zaprzestaniu pracy w aptece przez osobę, wykonywającą zawód aptekarski, zarządca apteki jest obowiązany zawiadomić powiatową władzę administracji ogólnej oraz właściwą izbę aptekarską najpóźniej w ciągu 7 dni.

(3) W przypadkach notarycznych: niedołęstwa, choroby psychicznej, alkoholizmu, narkomanii lub kalectwa, które powodowałyby nieprawidłowe wykonywanie zawodu aptekarskiego, połączone z niebezpieczeństwem dla życia

dla zdrowia osób, korzystających ze świadczeń apteki — wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) może na podstawie orzeczenia lekarza urzędowego wstrzymać rejestrację osoby, pragnącej wykonywać zawód aptekarski, do czasu wydania orzeczenia przez komisję lekarską. W razie ustalenia przez komisję lekarską faktów, które stanowiły podstawę wstrzymania rejestracji, wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) wstrzyma rejestrację, skierowując niezwłocznie sprawę do właściwej instancji sądowej, która rozstrzygnie o zdolności danej osoby do wykonywania zawodu aptekarskiego. Jeżeli orzeczenie komisji lekarskiej nie będzie doręczone osobie, pragnącej wykonywać zawód aptekarski w terminie dwumiesięcznym od dnia zgłoszenia się jej do rejestracji, osoba ta nabywa prawo niezwłocznego przystąpienia do wykonywania zawodu aptekarskiego; do terminu dwumiesięcznego nie wlicza się czasu zarządzonej przez komisję lekarską obserwacji.

Art. 11. (1) Osoby, wykonywające zawód aptekarski, nie mogą wykonywać praktyki lekarskiej, dentystycznej, weterynaryjnej, ani prowadzić lecznicy bądź przychodni.

(2) Z zawodem aptekarskim nie wolno łączyć zajęć, nie licujących z godnością tego zawodu; zakaz w poszczególnym przypadku wydaje Minister Opieki Społecznej na podstawie opinii izby aptekarskiej, a co do osób wojskowych — Minister Spraw Wojskowych.

Art. 12. Poza przypadkami, przewidzianymi we właściwych przepisach, osoby wykonywające zawód aptekarski, są obowiązane do zachowania w tajemnicy wszystkich wiadomości, uzyskanych w związku z wykonywaniem tego zawodu, a dotyczących osób, korzystających ze świadczeń apteki.

Art. 13. (1) Prawo wykonywania zawodu aptekarskiego gaśnie w przypadku:

1) stwierdzenia okoliczności, przewidzianych w art. 5, lub utraty obywatelstwa Państwa Polskiego,

2) niezdolności do wykonywania zawodu,

3) prawomocnego wyroku sądu państwowego bądź wyroku sądu dyscyplinarnego izby aptekarskiej, orzekającego utratę tego prawa.

(2) W przypadku niezdolności do wykonywania zawodu (ust. (1) pkt 2)), wywołanej niedołęstwem, chorobą psychiczną, alkoholizmem, narkomanią albo kalectwem — jeżeli stan ten może zagrażać oczywistym niebezpieczeństwem życiu lub zdrowiu osób, korzystających za świadczeń apteki — wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) zarządza zbadanie osoby wykonywającej zawód aptekarski przez komisję lekarską, a w razie stwierdzenia przez nią jednego z wymienionych przypadków, zawiesza tę osobę w prawie wykonywania zawodu aptekarskiego, skierowując niezwłocznie sprawę do właściwej instancji sądowej, która rozstrzygnie o utracie prawa do wykonywania zawodu.

Art. 14. Minister Opieki Społecznej sprawuje nadzór nad wykonywaniem zawodu aptekarskiego.

Art. 15. Minister Opieki Społecznej po zasięgnięciu opinii izb aptekarskich wyda w drodze rozporządzenia przepisy o sposobie wykonywania zawodu aptekarskiego, o sposobie zarządzania apteką, o rejestracji (art. 10 ust. (1)), o składzie i trybie postępowania komisji lekarskich, wymienionych w art. 10 ust. (3) i art. 13 ust. (2), oraz o trybie postępowania w przedmiocie zawieszania lub pozbawiania prawa zarządu i prawa wykonywania zawodu aptekarskiego.

Art. 16. Przepisy ustawy niniejszej dotyczące izb aptekarskich, wejdą w życie z chwilą ukonstytuowania się tych izb na mocy oddzielnej ustawy.

Art. 17. Kto wykracza przeciw przepisom art. 8 ust. (1) (2), (3), (4), art. 9 ust. (2) i art. 10 ust. (2), albo przeciw przepisom rozporządzeń, wydanych na podstawie art. 15, podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do miesiąca lub grzywny do 1.000 złotych.

Art. 18. (1) Przepisy ustawy niniejszej nie naruszają uprawnień, przewidzianych w umowach międzynarodowych.

(2) Przepisy ustawy niniejszej nie naruszają również uprawnień Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wynikających z przepisów o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Art. 19. (1) Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach, unormowanych ustawą niniejszą.

(2) Dotychczasowe przepisy prawa, nie sprzeczne z postanowieniami ustawy niniejszej, zachowują moc obowiązującą tylko do czasu wydania przez Ministra Opieki Społecznej przewidzianych w tej ustawie rozporządzeń.

Art. 20. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 21. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Państwa.

Poz. 203. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 marca 1938 r. o maklerach przysięgłych na giełdach towarowych.

Poz. 204. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 marca 1938 r. o przyznaniu ulg w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych XVII Międzynarodowym Targom w Poznaniu, X Targom Katowickim, Targom Meblowym w Nowem, Targom Gdyńskim, XVIII Międzynarodowym Targom Wschodnim organizowanym przez Izbę Przemysłowo-Handlową we Lwowie, Targom Pałuckim w Żninie i Targom Wołyńskim w Równem.

Poz. 205. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 marca 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o zryczałtowaniu podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw na rok 1938.

Poz. 206. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 marca 1938 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 sierpnia 1927 r. o regulaminie wyborczym, obowiązującym przy przeprowadzaniu wyborów członków sejmików wojewódzkich, przewodniczących sejmików wojewódzkich i członków wydziałów wojewódzkich oraz odnośnych zastępców w województwach poznańskim i pomorskim.

Na podstawie §§ 4 i 10 rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 12 sierpnia 1921 r. o wyborach do sejmików wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 491) w brzmieniu ustawy z dnia 14 marca 1927 r. o zmianie tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 298) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 sierpnia 1927 r. o regulaminie wyborczym, obowiązującym przy przeprowadzaniu wyborów członków sejmików wojewódzkich, przewodniczących sejmików wojewódzkich i członków wydziałów wojewódzkich oraz odnośnych zastępców w województwach poznańskim i pomorskim (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 707) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 1 w ust. 1 wyrazy „sejmiki powiatowe“ zastępuje się wyrazami „rady powiatowe“;

2) w § 1 w ust. 2 wyrazy „sejmiku powiatowego“ zastępuje się wyrazami „rady powiatowej“;

3) w § 2 wyrazy „powiatach miejskich“ zastępuje się wyrazami „miastach wydzielonych z powiatowych związków samorządowych“, wyrazy „powiatach wiejskich“ zastępuje się wyrazami „powiatowych związkach samorządowych“, wyrazy „sejmiku powiatowego“ zastępuje się wyrazami „rady powiatowej“, wyraz „sejmiku“ zastępuje się wyrazem „rady“;

4) § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące: „Jeżeli wybiera się dwóch członków sejmiku wojewódzkiego i taką samą liczbę ich zastępców, głosowanie odbywa się oddzielnie na członków a oddzielnie na zastępców. Wybory są tajne i dokonywane są względną większością głosów (§ 13)“;

5) w § 5 wyrazy „sejmiku powiatowego“ zastępuje się wyrazami „rady powiatowej“;

6) § 6 otrzymuje brzmienie: „W przypadku wskazanym w ust. 1 § 4 każdemu wyborcy służy w terminie oznaczonym przez przewodniczącego na posiedzeniu, zwołanym dla przeprowadzenia wyborów, prawo zgłoszenia po jednym kandydacie na członka sejmiku i na zastępcę. Zgłoszenie to powinno zawierać imię i nazwisko kandydata. Do zgłoszenia powinno być dołączone podpisane przez kandydata oświadczenie, że zgadza się na zgłoszenie kandydatury i w razie wyboru — wybór przyjmie. Zgłoszenie nie odpowiadające tym wymogom jest nieważne.

W przypadku wymienionym w ustępie pierwszym głosujący umieszcza na karcie głosowania imię i nazwisko jednego kandydata.

W razie zgłoszenia tylko dwóch kandydatów głosowanie się nie odbywa, a zgłoszeni kandydaci są wybrani“;

7) w § 9 ust. 1 wyrazy „sejmiku powiatowego“ zastępuje się wyrazami „rady powiatowej“;

8) w § 11 ust 2 wyrazy „sejmik powiatowy“ zastępuje się wyrazami „radę powiatową“;

9) § 13 otrzymuje brzmienie następujące: „Gdy wybory przeprowadza się sposobem określonym w § 4 ust. 1 za wybranych należy uważać kandydatów, którzy uzyskali kolejno największą ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego“;

10) § 17 skreśla się;

11) § 20 otrzymuje brzmienie następujące: „Wybory przewodniczącego sejmiku wojewódzkiego i jego zastępcy tudzież przewodniczącego wydziału wojewódzkiego i jego zastępcy oraz starosty krajowego są tajne i dokonywane są bezwzględną większością głosów. Na każde z wymienionych stanowisk wybory dokonywane są oddzielnie.

Co do zgłaszania kandydatów stosuje się odpowiednio przepisy § 6.

Za wybranego należy uważać kandydata, na którego oddano więcej niż połowę ważnych głosów. Jeżeli w pierwszym głosowaniu żaden z kandydatów nie otrzymał takiej liczby głosów, następuje ściślejszy wybór między tymi kandydatami, którzy otrzymali największą ilość głosów. Wybór ten, o ile głosy padły na więcej niż 4 osoby, należy ograniczyć do tych 4 osób, które w pierwszym głosowaniu otrzymały najwięcej głosów. Jeżeli także w drugim głosowaniu na żadnego kandydata nie oddano więcej aniżeli połowy ważnych głosów, następuje wybór ściślejszy między tymi dwoma kandydatami, którzy przy tym głosowaniu otrzymali najwięcej głosów. W razie równości głosów rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego, który z tych kandydatów ma być dopuszczony do ściślejszego wyboru. W razie równości głosów w trzecim głosowaniu o wyborze rozstrzyga również los wyciągnięty przez przewodniczącego.

Przy wyborze reszty członków wydziału wojewódzkiego stosuje się odpowiednio przepisy, zawarte w § 4 ust. 2, §§ 7 i 8 ust. 3, § 10 oraz § 14 regulaminu niniejszego.

Poza tym przy wyborach stosuje się odpowiednio przepisy tego regulaminu, jeżeli z przepisów paragrafu niniejszego nie wynika inaczej“;

12) § 21 otrzymuje brzmienie następujące: „Przeciw postępowaniu przy wyborach może każdy członek sejmiku wojewódzkiego wnieść

w ciągu 3 dni po dokonaniu wyborów zarzuty do Ministra Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem przewodniczącego sejmiku wojewódzkiego. Minister Spraw Wewnętrznych decyduje ostatecznie".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 207. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 marca 1938 r. o ustaleniu i rozdziale liczby członków sejmików wojewódzkich pomorskiego i poznańskiego na poszczególne powiatowe związki samorządowe i miasta wydzielone z powiatowych związków samorządowych.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 14 marca 1927 r. o zmianie rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 12 sierpnia 1921 r. o wyborach do sejmików wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 298) w brzmieniu art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustala się liczbę członków sejmiku wojewódzkiego pomorskiego na 70 członków, a poznańskiego na 83 członków.

§ 2. Poszczególne powiatowe związki samorządowe i miasta wydzielone z powiatowych związków samorządowych wybierają do pomorskiego sejmiku wojewódzkiego członków w następującej liczbie:

powiat	bydgoski	wybiera	2	członków
„	brodnicki	„	2	„
„	chełmiński	„	2	„
„	chojnicki	„	3	„
„	grudziądzki	„	2	„
„	inowrocławski	„	2	„
„	kartuski	„	2	„
„	kościerski	„	2	„
„	lipnowski	„	3	„
„	lubawski	„	2	„
„	morski	„	3	„
„	nieszawski	„	4	„
„	rypiński	„	3	„
„	sępoleński	„	2	„
„	starogardzki	„	2	„
„	szubiński	„	2	„
„	świecki	„	3	„
„	tczewski	„	2	„
„	toruński	„	2	„
„	tucholski	„	2	„
„	wąbrzeski	„	2	„
„	włocławski	„	3	„
„	wyrzyski	„	2	„
miasto	Bydgoszcz	„	4	„
„	Gdynia	„	4	„
„	Grudziądz	„	2	„
„	Inowrocław	„	2	„
„	Toruń	„	2	„
„	Włocławek	„	2	„

§ 3. Poszczególne powiatowe związki samorządowe i miasta wydzielone z powiatowych związków samorządowych wybierają do poznańskiego sejmiku wojewódzkiego członków w następującej liczbie:

powiat	chodzieski	wybiera	2	członków
„	czarnkowski	„	2	„
„	gnieźnieński	„	2	„
„	gostyński	„	2	„
„	jarociński	„	3	„
„	kaliski	„	4	„
„	kępiński	„	3	„
„	kolski	„	4	„
„	koniński	„	7	„
„	kościański	„	3	„
„	krotoszyński	„	3	„
„	leszczyński	„	2	„
„	międzychodzki	„	2	„
„	mogileński	„	2	„
„	nowotomyski	„	3	„
„	obornicki	„	2	„
„	ostrowski	„	3	„
„	poznański	„	3	„
„	rawicki	„	2	„
„	średzki	„	2	„
„	śremski	„	2	„
„	szamotulski	„	2	„
„	turecki	„	3	„
„	wągrowiecki	„	2	„
„	wolsztyński	„	2	„
„	wrzesiński	„	2	„
„	żniński	„	2	„
miasto	Gniezno	„	2	„
„	Kalisz	„	2	„
„	Poznań	„	8	„

§ 4. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy w przedmiocie, unormowanym rozporządzeniem niniejszym.

Poz. 208. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 kwietnia 1938 r. o utworzeniu powiatowego wydziału hipotecznego w Kowlu.

z 11 kwietnia Nr 24 Rok 1938

Poz. 209. Ustawa z dnia 31 marca 1938 r. o należnościach gmin z tytułu rozliczenia z właścicielami zniesionych obszarów dworskich.

Art. 1. Należności — przypadające gminom z tytułu rozliczenia z właścicielami zniesionych obszarów dworskich, przeprowadzonego na podstawie art. 92 ust. (4) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) — korzystają z pierwszeństwa zaspokojenia z nieruchomości, wchodzącej w skład zniesionego obszaru dworskiego, bezpośrednio po należnościach, wymienionych w art. 800 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania cywilnego, a przed innymi należnościami, określonymi w dalszych punktach tego paragrafu.

Art. 2. Właściciele zniesionych obszarów dworskich mogą — na zaspokojenie należności, wymienionych w art. 1 — wydzielić z nieruchomości zniesionego obszaru dworskiego na rzecz gminy odpowiednie, uzgodnione z nią części gruntów. Wydzielone w ten sposób działki będą wolne od ograniczeń i obciążeń nieruchomości, z której je wydzielono, z wyjątkiem jednakże ograniczeń i obciążeń, wyszczególnionych w art. LXIII przepisów, wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym.

Art. 3. (1) Umowa, zawarta między gminą i właścicielem zniesionego obszaru dworskiego, bądź prawomocne orzeczenie wydziału powiatowego, względnie wojewody, stanowi podstawę do wpisu hipotecznego.

(2) Wpisy hipoteczne, dotyczące zabezpieczenia należności gminy oraz przeniesienia własności na gminę, dokonywane na podstawie powyższych tytułów, wolne są od opłat stemplowych i sądowych.

Art. 4. (1) Do czasu zawarcia umowy lub uprawomocnienia się orzeczenia o rozliczeniu właściciel zniesionego obszaru dworskiego ponosi nadal świadczenia w rozmiarach i na zasadach, które obowiązywały go przed dniem 1 kwietnia 1935 r.

(2) Uiszczone przez właściciela b. obszaru dworskiego za gminę świadczenia w czasokresie od dnia 1 kwietnia 1935 r. do dnia prawomocnego ustalenia sumy rozliczeniowej, w myśl art. 3 ust. (1) ustawy niniejszej, winny mu być potrącone od ustalonej sumy rozliczeniowej.

Art. 5. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 210. Ustawa z dnia 31 marca 1938 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o usuwaniu nieczystości i wód opadowych.

Art. 1. Wprowadza się w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 311), zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976), zmiany następujące:

1) jako art. 1 umieszcza się dotychczasowy art. 2;

2) jako art. 2 umieszcza się dotychczasowy art. 1 ze zmianami:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. czuwać, aby były zaprowadzone w dostatecznej liczbie publiczne i prywatne urządzenia do zbierania śmieci i odpadków gospodarczych;"

b) w ust. 2 wyrazy: „Minister Spraw Wewnętrznych może" zastępuje się wyrazami: „Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej może";

3) dodaje się art. 2a i art. 2b w brzmieniu:

„Art. 2a. Utrzymywanie porządku i czystości w miejscach prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności, w miejscach zabudowań prywatnych, przeznaczonych do wspólnego użytku mieszkańców i na placach niezabudowanych, jak również usuwanie zebranych z tych miejsc nieczystości, należy do właściciela nieruchomości lub osób, reprezentujących prawa właściciela w stosunku do tej nieruchomości lub też sprawujących jej zarząd.

Do osób, wymienionych w ust. 1, należy również utrzymywanie porządku i czystości na połowie szerokości ulicy (chodnik i połowa szerokości jezdni) wzdłuż nieruchomości oraz usuwanie zgarniętych nieczystości. Gdy nieruchomość przylega do placu publicznego, obowiązek ten dotyczy utrzymania porządku i czystości na chodniku przy nieruchomości i pasie jezdni wzdłuż chodnika 5-metrowej szerokości.

Utrzymywanie porządku i czystości w innych miejscach publicznych należy do gminy.

Obowiązek utrzymywania porządku i czystości na ulicy obejmuje również polewanie jezdni i chodników, usuwanie z nich błota, śniegu i lodu oraz posypywanie chodników szorstkimi materiałami w czasie gołoledzi.

Art. 2b. Gminy mogą na podstawie uchwały organu stanowiącego przejąć od osób do tego obowiązanych utrzymywanie porządku i czystości na ulicach i placach oraz usuwanie nieczystości z nieruchomości.

Gmina, przejmując obowiązki, określone w ust. 1, lub też w okresie wykonywania tych obowiązków, może wyłączyć spod swego działania niektóre części obszaru gminy, w szczególności dzielnice-ogrody, albo też poszczególne nieruchomości, jak również wykonywanie niektórych z obowiązków, wymienionych w art. 2a, nie może jednak wyłączyć spod swego działania obowiązku wywożenia błota, śniegu i lodu, zebranego z jezdni i chodnika.

Gmina może wykonywać powyższe obowiązki we własnym zakresie, albo też zezwolić na ich wykonywanie innej osobie prawnej lub fizycznej.

W przypadku przejęcia przez gminę obowiązku usuwania nieczystości, będą one stanowiły jej własność.";

4) w art. 3 początkowe wyrazy ust. 1: „Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych przysługuje prawo wydawania przepisów sanitarnych, normujących" zastępuje się wyrazami: „Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej może w drodze rozporządzeń określać";

5) w art. 4 w ust. 1 wyrazy: „w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych"—skreśla się.

6) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Zatwierdzenie projektów urządzeń: kanalizacyjnych, do oczyszczania ścieków i usuwania nieczystości, jak również badanie tych urządzeń przed oddaniem ich do użytku publicznego należy do Ministra Spraw Wewnętrznych.";

7) w art. 6 na końcu ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu: „Wysokość zaś opłat w przypadkach udzielenia przez gminę innej osobie prawnej lub fizycznej zezwolenia na wykonywanie obowiązków, przejętych na podstawie art. 2b, zatwierdza właściwa władza nadzorcza.";

8) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Właściciele nieruchomości w osiedlach — w których gmina przejęła niektóre z obowiązków, określonych w art. 2a — są obowiązani korzystać wyłącznie z urządzeń gminy lub osoby uprawnionej (art. 2b ust. 3) oraz dostosować zbiorniki na śmiecie do warunków, które określi organ stanowiący gminy, albo zaopatrzyć się w zbiorniki, dostarczane przez gminę lub osobę uprawnioną.

Organ zarządzający gminy ustala opłaty, nakładane na właścicieli nieruchomości, z tytułu zastępczego wykonywania przez gminę obowiązków, przejętych na podstawie art. 2b.";

9) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„W razie stwierdzenia, że niedostateczne oczyszczanie ścieków lub niszczenie kanałów gminy jest wywołanie przez wpuszczanie ścieków fabrycznych do systemu kanałów, powiatowa władza administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie Komisarz Rządu może — jeżeli uzna to za potrzebne — zabronić wpuszczania ścieków fabrycznych do kanałów lub ograniczyć to wpuszczanie, może także wymagać takiego oczyszczania ścieków, jakie uzna za niezbędne.";

10) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Kto wykracza przeciw przepisom prawa niniejszego i wydanym na jego podstawie rozporządzeniom lub postanowieniom, podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do miesiąca i grzywny do 1.000 zł albo jednej z tych kar.";

11) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi ministrami."

Art. 2. Upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 311) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 211. Ustawa z dnia 9 kwietnia 1938 r. o dodatkowych kredytach na rok 1937/38.

Poz. 212. Ustawa z dnia 9 kwietnia 1938 r. o dodatkowych kredytach na rok 1937/38.

Poz. 213. Ustawa z dnia 9 kwietnia 1938 r. o zniesieniu instytucji sądów przysięgłych i sędziów pokoju.

Poz. 214. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1938 r. w sprawie konwersji 6% pożyczki dolarowej z 1920 r., 7% pożyczki stabilizacyjnej z 1927 r. transzy dolarowej oraz 7% pożyczki m. st. Warszawy z 1928 r. bez kuponu bieżącego w dniu 1 lutego 1938 r.

Poz. 215. Oświadczenie rządowe z dnia 21 marca 1938 r. w sprawie złożenia przez Holandię dokumentu ratyfikacyjnego konwencji z dnia 24 czerwca 1926 r., dotyczącej umowy najmu marynarzy.

Poz. 216. Oświadczenie rządowe z dnia 21 marca 1938 r. w sprawie złożenia przez Holandię dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 9 lipca 1920 r. w sprawie odszkodowania na wypadek bezrobocia z powodu rozbicia się statku.

Poz. 217. Oświadczenie rządowe z dnia 21 marca 1938 r. w sprawie złożenia przez Jugosławię dokumentu ratyfikacyjnego układu z dnia 23 października 1930 r. dotyczącego sygnałów morskich.

Poz. 218. Oświadczenie rządowe z dnia 21 marca 1938 r. w sprawie złożenia przez Meksyk dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 17 listopada 1921 r. o odpoczynku tygodniowym w zakładach przemysłowych.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 20 kwietnia Nr 90 Rok 1938

Poz. 132. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 marca 1938 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Międzyrzeca Podlaskiego.

z 21 kwietnia Nr 91 Rok 1938

Poz. 133. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31 marca 1938 r. o zmianie statutu Wielkopolskiej Izby Rolniczej.

z 22 kwietnia Nr 92 Rok 1938

Poz. 134. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 135. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 136. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 137. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 138. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 139. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 140. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Zasługi za Dzielność.

Poz. 141. Obwieszczenie Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 5 kwietnia 1938 r. w sprawie leczenia na koszt Skarbu Państwa uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego.

Poz. 142. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 11 kwietnia 1938 r. w przedmiocie cofnięcia uprawnień banku dewizowego.

z 23 kwietnia Nr 93 Rok 1938

Poz. 143. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Niepodległości z Mieczami, Krzyża Niepodległości i Medalu Niepodległości.

z 25 kwietnia Nr 94 Rok 1938

Poz. 144. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

z 26 kwietnia Nr 95 Rok 1938

Poz. 145. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 1 kwietnia 1938 r. o zmianie statutu Warszawskiej Izby Rolniczej.

z 27 kwietnia Nr 96 Rok 1938

Poz. 146. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Komandorskiego Orderu Odrodzenia Polski oraz Krzyża Kawalerskiego Orderu Odrodzenia Polski.

Poz. 147. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

z 28 kwietnia Nr 97 Rok 1938

Poz. 148. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 kwietnia 1938 r. w sprawie terminu sprzedaży akcyj złotowych Wileńskiego Banku Ziemskiego, Spółki Akcyjnej.

Poz. 149. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16 kwietnia 1938 r. o zmianie zarządzenia z dnia 10 lutego 1938 r. w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych oraz wydawania zaświadczeń walutowych.

Poz. 150. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 marca 1938 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Pobiedzisk.

z 29 kwietnia Nr 98 Rok 1938

Poz. 151. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 1 kwietnia 1938 r. o zmianie statutu Łódzkiej Izby Rolniczej.

z 30 kwietnia Nr 99 Rok 1938

Poz. 152. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 153. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 26 kwietnia 1938 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 154. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1938 r. o zmianie statutu Izby Rzemieślniczej w Łodzi.

C.
Bibliografia.

II. WYDAWNICTWA, INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

„Tablice znaków przynależności państwowej na samolotach wojskowych i cywilnych“.

Aeroklub Rzeczypospolitej Polskiej wydał kolorowe tablice znaków przynależności państwowej na samolotach wojskowych i cywilnych państw europejskich.

Uwaga: Cena tablicy wynosi 2,50 zł.

Zamówienia należy kierować do Aeroklubu Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, Królewska 2.

D. Komunikaty.

Z powołaniem się na wykaz polskich urzędów dyplomatycznych i konsularnych zagranicą ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn. Nr 37 z 1936 r. *przypomina się,* że Konsulat R. P. w Koszycach został zniesiony w r. 1931, a agendy jego przejął Konsulat R. P. w Użhorodzie, do którego należy kierować odnośną korespondencję.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.